

בש"פ 4889/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 4889/17

כבוד השופט מ' מזוז
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה רביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ז בסיון התשע"ז (21.6.2017)

בשם המבקשת: עו"ד מיכל רגב

בשם המשיב: עו"ד הרצל סמילה

החלטה

1. בקשה רביעית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ב- 90 ימים החל מיום 23.6.2017, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 65237-12-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

2. ביום 30.12.2015 הוגש נגד המשיב כתב אישום בן שני אישומים המייחס לו עבירות רבות של אינוס, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הדחה בחקירה ואיומים, אשר בוצעו במשך תקופה ארוכה כלפי מי שהייתה באותה העת אשתו (להלן: המתלוננת). כן יוחסו למשיב ולנאשם נוסף עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וניסיון לשידול לרצח של

המתלוננת ושל שלושה אחרים, בתקופה שלאחר גירושיהם של המערער והמתלוננת, וזאת לאור מערכת יחסים שקיימה המתלוננת עם מאן דהוא.

על פי המתואר באישום הראשון שבכתב האישום, המשיב שהיה נשוי למתלוננת, נהג לאנוס אותה במשך מספר שנים (2006-2011), לרבות לעיני בתם המשותפת, ובפעמים שהמתלוננת סירבה נהג להכותה, גם זאת לנגד עיני בתם. כמו כן, אסר המשיב על המתלוננת להיות בקשר עם בני הזוג א', חברים של המתלוננת אשר סייעו לה כלכלית ורגשית. בחודש מאי 2011, לאחר שפנתה לעובדת סוציאלית, נמלטה המתלוננת יחד עם בתה ונכנסה למקלט לנשים מוכות. על פי המתואר באישום השני, לאחר שהמתלוננת עזבה את המשיב ועברה להתגורר במקלט לנשים מוכות, נפרדו בני הזוג. בהמשך, בחודש אוגוסט 2012, התיר בית משפט לענייני משפחה את נישואיהם. במהלך שנת 2013 הכירה המתלוננת את י', קרוב משפחה של בני הזוג א', ובין השניים התפתח קשר רומנטי ואף נולדה להם בת משותפת. המשיב, שלא ראה בעין יפה את מערכת היחסים החדשה של המתלוננת, כמו גם את מעורבותם של בני הזוג א' בשידוך, פעל לניתוק הקשר בין המתלוננת ו-י', ובחודש אוקטובר 2015 קשר המשיב יחד עם נאשם 2 בכתב האישום לרצוח את המתלוננת, י' ובני הזוג א' (להלן ביחד: המתלוננים). לצורך כך עקב המשיב אחר המתלוננים ובאחת הפעמים נשא עמו סכין. הוא אף ניסה לרכוש אקדח אך לא הצליח. בסופו של דבר פנו המשיב ונאשם 2 לחבר במקום העבודה של נאשם 2, והתקיימה פגישה בין המשיב, נאשם 2, החבר וחבר של החבר. לאחר שהבינו השניים האחרונים כי כוונותיהם של המשיב ונאשם 2 הן רציניות, פנו למשטרה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אך טען כי יש לשחררו לחלופת מעצר. במסגרת תסקיר שהוגש בעניינו של המשיב ביום 22.2.2016, העריך שירות המבחן כי קיימים אצל המשיב רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק והעדר יכולת להציב גבולות פנימיים. בנוסף, שירות המבחן שלל את האפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר שהציע. ביום 28.2.2016 נעתר בית משפט קמא (השופט נ' אבו טהה) לבקשת המדינה והורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו, וזאת לנוכח המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו, הנלמדת הן מהמעשים החמורים המיוחסים לו והן מתמליל שיחות של המשיב עם מדובב, המעיד על נחישותו לרצוח את המתלוננים. ערר שהוגש על החלטה זו נדחה על ידי בית משפט זה ביום 5.4.2016 (בש"פ 2486/16).

4. משחלפו תשעת החודשים הראשונים למעצרו של המשיב, הגישה המדינה בקשה להארכת מעצרו ב- 90 ימים או עד למתן פסק הדין בתיק העיקרי. במסגרת החלטה שניתנה על ידי ביום 25.9.2016, קיבלתי את בקשת המדינה והוריתי על הארכת מעצרו של המשיב, תוך שעמדתי על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו ועל העובדה שעיקר האחריות לעיכוב המסוים שחל בהליכים רובץ לפתחה של ההגנה (בש"פ 7239/16). ביום 26.12.2016, האריך בית משפט זה (השופט נ' סולברג), בהסכמת המשיב, את מעצרו של האחרון ב- 90 ימים נוספים, תוך מתן הוראה לשירות המבחן להגיש תסקיר עדכני בעניינו (בש"פ 9749/16).

ביום 23.3.2017 קיבל בית המשפט (השופט א' חיות) את בקשתה השלישית של המדינה להארכת מעצרו של המשיב. במסגרת ההחלטה עמד בית המשפט על חומרת מעשיו של המשיב ועל המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו לשלומם של המתלוננים. כן הדגיש בית המשפט, כי מתסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 21.2.2016, עולה כי המשיב טרם השלים עם הפרידה מהמתלוננת וכי הוא נוטה לגילויי קנאה, רכושנות, אימפולסיביות ותוקפנות (כולל מינית). עוד סבר שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק כלפי המתלוננים, וכי בנסיבות הקונקרטריות של המקרה דנן, קיים קושי לראות בחלופה אנושית כחלופה שיהא בה כדי לצמצם את מסוכנותו של

המשיב. הערכות אלו, קבע בית המשפט, לא השתנו גם במסגרת התסקיר האחרון בעניינו של המשיב, אשר הוגש ביום 20.3.2017.

5. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי. בדיון שנערך ביום 31.1.2017 ובהתאם להסכמת הצדדים, החלה פרשת ההגנה עוד טרם הסתיימה פרשת התביעה. ביום 20.3.2017 נשמעה עדותה של עדת התביעה האחרונה, וכן נמשכה פרשת ההגנה. לבקשת ההגנה ובהסכמת המדינה, הוחלט על החזרתו של אחד מעדי התביעה לדוכן העדים, ולשם כך נקבע דיון המשך ליום 25.5.2017. נוכח פטירת אחותו של המשיב נדחה מועד דיון זה ליום 20.6.2017.

6. כעת מונחת לפני בקשה רביעית להארכת מעצרו של המשיב. בפתח הבקשה טוענת המדינה כי "מחמת תקלה" לא נקבע דיון תזכורת בבית משפט קמא, עליו הורה בית משפט זה בהחלטתו מיום 23.3.2017, במסגרתו צפוי היה להתברר מספר דיוני ההוכחות הנדרשים לסיום פרשת ההגנה. לטענת המדינה, בכוונתה לבקש מבית המשפט המחוזי לערוך את הבירור האמור במסגרת הדיון הקבוע ליום 20.6.2017. המדינה טוענת כי הארכת מעצרו הרביעית של המשיב נדרשת נוכח חומרת העבירות שביצע לכאורה המשיב ולאור הערכת שירות המבחן כי "קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק כלפי המתלוננים ואנו מתקשים לראות בחלופה אנושית כחלופה שיכולה לצמצם את הסיכון שתואר". עוד נטען כי פרשת התביעה הסתיימה וכי במסגרת פרשת ההגנה כבר נשמעו עדויותיהם של המשיב ושל הנאשם הנוסף, וכן כי דיון הוכחות נוסף קבוע ליום 20.6.2017.

7. בדיון לפני הפנתה באת כוח המדינה לנימוקי הבקשה. כן עדכנה כי לקראת הדיון שהיה קבוע ליום 20.6.2017 הודיע הסנגור כי בשל תקלה לא יוכל להעיד עדי הגנה בישיבה זו. בישיבה האמורה הושלמה עדותו של עד תביעה, לבקשת ההגנה, ובכך באה לסיומה פרשת התביעה, ובית המשפט קבע שני מועדי דיונים נוספים בהם יישמעו עדי הגנה. להערכת התביעה ניתן יהיה לסיים בכך את פרשת ההגנה.

מנגד, טען בא כוח המשיב כי אמנם אין עדי הגנה רבים, וחלקם הם אנשי משטרה, אך להערכתו פרשת ההגנה לא תסתיים בדיונים האמורים. כן נטען כי המשיב מצוי במעצר תקופה ממושכת וחלוף הזמן מחייב איזון אחר המוביל לצורך בבחינת שחרורו לחלופת מעצר.

8. לאחר עיון הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

9. במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לבחון את קצב התקדמות ההליך ולאזן בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות לפי סעיף 21 לחוק המעצרים המתקיימות בנאשם (בש"פ 82/16 מדינת ישראל נ' עלא דין (31.1.2016); בש"פ 2607/17 מדינת ישראל נ' פלוני (6.4.2017); ובש"פ 4733/17 מדינת ישראל נ' אגבאריה (15.6.2017)).

10. המעשים בהם מואשם המשיב הם חמורים ביותר ומצביעים על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו כלפי המתלוננים ואף כלפי הציבור בכללו. כמצוין לעיל, המשיב מואשם בנקיטת אלימות מינית ופיזית כלפי המתלוננת לאורך תקופה

ארוכה, ולאחר שזו ניתקה יחסיה עמו אף ביקש להביא לרציחתה ולרציחתם של אחרים, והוא לא ויתר כנטען על כוונותיו אלו אף לאחר מעצרו. אציין כי גם שירות המבחן העריך בזמנו כי המשיב לא השלים עם הפרידה מהמתלוננת, כי הוא נוטה לגילויי קנאה, רכושנות, אימפולסיביות ותוקפנות (כולל מינית), כי עדיין קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה מצדו כלפי המתלוננים, וכי בנסיבות אלו יש קושי לראות חלופת מעצר שיהא בה כדי לצמצם את הסיכון. הערכה זו לא השתנתה, כעולה מן התסקיר האחרון שהוגש ביום 20.3.2017.

11. אשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי. אף שחלו עיכובים מסוימים בתחילת הדרך, בעיקר בשל דחיות מטעם ההגנה למתן מענה לאישום ולטובת החלפת ייצוג, ההליך התקדם. כאמור, פרשת התביעה הסתיימה, ובמסגרת פרשת ההגנה כבר נשמעו עדויותיהם של המשיב ושל הנאשם הנוסף ונקבעו דיוני הוכחות נוספים בהם צפויה להסתיים פרשת ההגנה. בנסיבות אלו אין מנוס מהארכת מעצרו של המשיב.

12. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב- 90 ימים החל מיום 23.6.2017, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 65237-12-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ח בסיון התשע"ז (22.6.2017).

ש ו פ ט